

Viatjar en el temps amb La Cubana

La Cubana presenta 'Equipatge per al 2000. Més de pressa, més de pressa', una divertida exposició-espectacle sobre l'obsessió pel temps, que es pot visitar a partir del 18 de desembre al Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB).

ARXIU

despertador. El temps ha estat i és tan present en les nostres ments que fins i tot ha estat el protagonista de cèlebres cançons, pel·lícules, pintures i altres obres d'art. De tot això i més ens vol fer reflexionar La Cubana, sota la seva mirada irònica i surrealista, en aquest curiós viatge en el temps, que es podrà realitzar del 18 de desembre al 12 de març del 2000 en un univers dominat pels números i les agulles del rellotge dins del Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB). La visita, guiada sempre pels membres de La Cubana, es fa en grups de cinquanta persones. Al format d'una exposició aparentment convencional, els personatges de La Cubana comencen un divertit joc-espectacle, on la improvisació pot aportar més d'una sorpresa.

Qui vulgui participar en aquest peculiar viatge haurà de dirigir-se al Hall del CCCB, la sala d'espera. Allà, rebrà una tarja de visita. Mentre espera el seu torn, el visitant pot passejar per un espai on s'exposen els objectes quotidians, els dissenys, les màquines i els estris que han fet possible durant cent anys la creació d'una certa il·lusió d'estalvi de temps. Per megafonia una hostessa de La Cubana l'avisarà del seu torn i el conduirà a l'inici del recorregut. Ens endinsem per un corredor oníric, protagonitzat per màquines i aparells que mesuren el temps, el fragmenten, l'anuncien, el marquen... rellotges, despertadors, cronòmetres, ordinadors, senyals horaris i tota mena de marcadors

El temps és or. Aquest ha estat el lema vital dels individus d'aquest segle que s'acaba, el segle XX. I amb aquest lema juga la companyia teatral La Cubana per al seu divertit experiment: *Equipatge per al 2000. Més de pressa, més de pressa*, una original exposició-espectacle performance interactiva... en definitiva, un viatge en el temps de la mà de La Cubana, que reflexiona sobre la nostra obsessió

per no malgastar ni un minut de la nostra vida.

L'estalvi de temps és un dels màxims objectius de la societat del segle XX, i pel que sembla també ho serà al segle XXI. La humanitat ha concentrat tots els seus esforços a inventar tot un ventall de creacions que ens han servit per aprofitar més el temps, des de la fregadora fins a l'AVE, passant pel microones, un gaspatxo en bric o un dels invents més útils i alhora odiats, el

temporals. Se'ns apressa, se'ns exigeix que no ens aturem, per tal de "portar-nos a la sensació angoi-xant del retard, de la manca de temps, de la necessitat d'ajustar la nostra manera de viure al ritme imposat pels senyals que ens indiquen l'instant en què vivim", ens explica La Cubana.

Amb presses arribem a l'espai: *Les actituds davant del temps*, introduït per tres dones que il·lustren tres generacions i tres formes diferents de concebre el temps: la dona gran, la mestressa de casa i l'executiva agressiva. Després d'escoltar aquests testimonis ens endinsem en els cinc espais que escenifiquen les cinc diferents actituds de la humanitat davant del temps. A *Guanyar temps*, ens introduïm en una cuina amb electrodomèstics gegants on ens convertim en éssers diminuts esclavitzats pels mobles i aparells de la cuina. L'escena permet fer una reflexió irònica sobre l'estalvi de temps proposat pel màrqueting dels electrodomèstics, on el rei de la rapidesa és el microones. Més endavant, *Time is money* ens endinsa en l'interior d'un avió. Vivim la il·lusió de victòria sobre el temps que ens proporcionen avions, ordinadors, telèfons mòbils i satèl·lits espacials. És el progrés dels transports i les comunicacions, que tant ha caracteritzat el segle XX i que probablement protagonitzarà els propers cent anys. A través d'aquesta experiència, vivim la il·lusió de viatjar no només en el temps, sinó també en l'espai,

però també experimentem el deliri dels canvis horaris, el famós *jet-lag*.

Després de les presses se'ns convida a *Perdre el temps*. En un primer espai ens aturarem. Els personatges de La Cubana enceten temes de conversa que no tenen res a veure amb l'exposició, parlen del temps (meteorològic), del Barça, dels polítics, del preu del bacallà... desvien l'atenció per tal d'alentir la visita. En definitiva, perdem el temps. Amb aquesta sensació d'inutilitat, se'ns introdueix a l'espai següent: un terrible embús de cotxes on és impossible avançar. Aquí mesurarem el nivell de la nostra paciència. Hi ha diverses reaccions: el que insulta i es baralla amb tothom, el que aprofita l'embús per aclarir-se les idees, el que entreté els familiars amb jocs de mans, el passiu que només fa burilles o el que simplement s'adorm. Quan ja hem perdut la paciència, se'ns porta a aturar definitivament el temps. *Retenir el temps* ens endinsa en un estudi de fotografia, on els viatgers d'aquest insòlit recorregut ens retratarem tots junts per deixar constància de la nostra visita. És també "un moment de reflexió sobre la il·lusió d'eternitat", diu La Cubana. Per això, tot seguit passarem per un corredor amb imatges d'escenes immortalitzades pels àlbums familiars i els vídeos domèstics: casaments, batejos, aniversaris, viatges al Carib... Per acabar, arribem a *Patir el temps*. Som a la consulta del psicoanalista, on 50 divans acullen als 50 vi-

sitants, que seguiran les explicacions d'una psicòloga, projectada al sostre de la sala, que els explicarà "els diversos problemes anímics relacionats amb la vivència del temps i quines tècniques podem desenvolupar per tal de pal·liar-los", explica la companyia.

Finalment, després d'experimentar tots els trastorns temporals possibles, el viatge acaba en un espai sense referències. No som enlloc, només sentim la presència tranquil·la de l'art, la literatura i la música. El visitant és convidat a experimentar l'atemporalitat, l'absència de presses. "Volem que els mateixos visitants quan surtin de l'exposició, decideixen si volen ingressar novament en un món que viu sota el domini del temps o entrar al segle XXI sense tantes presses", proposa La Cubana. Un nou propòsit per al segle XXI.

Bea Cabezas

La companyia La Cubana va néixer a Sitges el 1980 fent teatre al carrer. Des de llavors, s'ha especialitzat en espectacles on l'humor i la improvisació són els protagonistes, com ara *Cómeme el coco negro* (foto) o *Cegada de amor*, un dels seus grans èxits.

ESPAI MOMA

MOMA TEATRE

DESCOMPTES ALS SUSCRIPTORS D'EL TEMPS

Telefona'ns de dilluns a divendres al **963 654 920**

25% de descompte de dimarts a diumenge

Fins al 9 de gener. Carrer Platero Suárez, 11 baix. València.

Naturalesa i propòsit de l'Univers